

Pred tedni smo v zvezi s športnim dogodkom v Ljubljani brali o dvoranah »z dušo« in o prizoriščih, ki te »duše« nimajo ali je imajo manj. Razpravljalci so na koncu vedno prišli do zaključka, da »duša« pride, če pridejo ljudje, in da ji podoba navdihne njihova energija. Rdečo nit omenjenih debatic podaljšujem za dva tedna in nekaj sto kilometrov, do zadnjega petka in Prage. Dušo tega raznoraznih dogodkov polnega mesta smo poskusili omenjenega dne spet nekoliko v slovenske tone obarvati slovenisti. Da bi – če samo še za trenutek ostanem pri uvodni prisposobi – zavzeli njen velik del, nas je bilo malo premalo, če pa po kakih očem manj opaznih energijskih zakonitostih intenzivnost in čistost malih delcev vseeno ustvarjata določene pozitivne vibracije, smo cilj vseeno dosegli.

Obiskala sta nas Milena Mileva Blažič in Jani Kovačič. Gospa profesorica, strokovnjakinja za literaturo za otroke in predavateljica na ljubljanski Pedagoški fakulteti, je popoldne v lektorskem kabinetu predavala o pravljicah: eno predavanje, dopolnjeno z vajami, je zelo plastično predstavilo bogat in raznolik pravljичni svet Svetlane Makarovič, drugo je bilo posvečeno (tudi) odstiranju kontroverznih vsebin pravljic bratov Grimm, katerih prvi izid se je zgodil pred dvesto leti. Zaradi ne ravno posrečenega datuma (ki pa je bil edini mogoč) prav velikega obiska nismo mogli pričakovati, je pa sugestivno izvedenim predavanjem sledilo vsaj najtrdnjše jedro tukajšnjega trenutnega slovenističnega študentskega kroga. Večer slovenskega dneva upora proti okupatorju pa smo (v večjem številu, okrepljeni s pisano mednarodno družino ljubiteljev slovanskih glasbenih doživetij) preživeli v prireditvenem prostoru kavarne Republika Žižkov – v mestnem predelu, ki se imenuje po vojskovodji husitske vojske Janu Žižki in katerega prebivalci radi (malo za šalo, malo pa tudi zares) lokalpatriotsko poudarjajo svojo neodvisnost od »Prage«. Jani Kovačič je izvedel koncert, ki je Slovence spomnil na leta intenzivnejšega mladostnega doživljanja sveta, slovenščine nevesčemu delu publike pa pokazal, kako prožen je slovenski jezik. Jani, ki je navdušil tudi s humorjem in pristopnostjo, nas je pripravil celo do sramežljivih poskusov prepevanja (in, hehe, gestikuliranja) nekaterih refrenov, na koncu pa je vsakemu obiskovalcu podaril še ploščo »za domov«.

Mileni in Janiju za prihod še enkrat iskrena hvala. Bo treba ponoviti oz. nadgraditi!

Lep pozdrav iz pomladno razbohotene Prage,

Andrej Šurla

Slovenistični dan upora /.../ v Pragi

Napsal uživatel Andrej Šurla
Středa, 02 Květen 2012 18:40 -

<https://picasaweb.google.com/113258347981137083466/GostovanjeMileneMileveBlazicInJanijaKovacica2742012>